

ہفت نامہ زمان طہور

در این شماره می خوانیم:

احمد الحسن علیہ السلام حق خود را بیان می کند
ای کاش من هم همراه با آن ها بودم
رکن دومی که احمد الحسن علیہ السلام با آن آمده است
وزیران خود را این گونه انتخاب کن
آدم علیہ السلام چند هزار سال پیش متولد شد؟
باور مهدی، ساخته شیعیان نیست

قومی با حسین علیہ السلام به نبرد برخاستند
که ادعا می کردند پیامبر خدا
حضرت محمد صلی الله علیه و آله را دوست می دارند و
بر سیره و روش آن حضرت صلی الله علیه و آله گام
برمی دارند. با قائم علیہ السلام نیز گروهی به
نبرد برخوانند خاست که ادعا می
کنند حسین را دوست می دارند و
بر مصیبت های او می گریند.

سید احمد الحسن علیہ السلام، متشابہات، جلد ۱، پرسش ۱۴

سید احمد الحسن کیست؟

سید احمد الحسن، فرزند سید اسماعیل، فرزند سید صالح، فرزند سید حسین، فرزند سید سلمان، فرزند امام محمد بن الحسن العسکری است. ایشان وصی و فرستاده امام مهدی علیه السلام است و برای هدایت و زمینه سازی ظهور مقدس مبعوث شده است. همان یمانی موعود، برای شیعیان و همان مهدی متولد شده در آخر الزمان نزد اهل سنت که رسول الله صلی الله علیه و آله بشارت تولد ایشان را داده اند و نیز فرستاده ای از سوی حضرت عیسی علیه السلام و حضرت ایلیا علیه السلام برای مسیحیان و یهودیان است. ایشان دعوت الهی خویش را به دستور پدر بزرگوارش امام مهدی علیه السلام، در سال ۱۹۹۹ در نجف اشرف، پایتخت دولت عدل الهی آغاز نمودند و از آنجا دعوت امام مهدی همچون دعوت رسول الله به همه جهان انتشار یافت. سید احمد الحسن علیه السلام برای اثبات حقانیت خویش، به قانون معرفت حجت های الهی احتجاج می کنند: این قانون از سه اصل تشکیل می شود:

۱. نص الهی؛ یعنی وصیت شب وفات رسول الله صلی الله علیه و آله را مطرح کرده اند و نام مبارک احمد به عنوان مهدی اول در آن ذکر شده است.
۲. علم و حکمتی که برای هدایت همه مردم ارائه داده و با آن، همه علمای ادیان و بزرگان الحاد را به تحدی فراخوانده اند.
۳. پرچم البیعة لله (دعوت به حاکمیت خدا)

ایشان یکی از اوصیای رسول خدا صلی الله علیه و آله است که در وصیت آن حضرت در زمان وفاتش به وی تصریح شده است: از اباعبدالله جعفر بن محمد از پدرش امام باقر از پدرش صاحب پینه ها زین العابدین از پدرش حسین زکی شهید از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود: «... ای ابالحسن، صحیفه و دواتی حاضر کن؛ و پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وصیتش را املا فرمود تا به اینجا رسید که فرمود: ای علی، پس از من دوازده امام خواهند بود و پس از آن ها دوازده مهدی. ای علی، تو نخستین دوازده امام هستی... و ایشان دوازده امام اند و سپس دوازده مهدی خواهد بود... پس اگر زمان وفاتش رسید، آن را [خلافت] به فرزندش، نخستین مهدیین تسلیم کند که سه نام دارد، نامی مانند نام من و نام پدرم که عبدالله و احمد است، و نام سوم مهدی است و او اولین ایمان آورندگان است.»

پیام آخرت

فهرست

- ۳..... احمد الحسن (علیه السلام) حق خود را بیان می کند
- ۶..... ای کاش من هم همراه با آنها بودم
- ۷..... رکن دومی که احمد الحسن (علیه السلام) با آن آمده است
- ۱۰..... وزیران خود را این گونه انتخاب کن
- ۱۲..... آدم (علیه السلام) چند هزار سال پیش متولد شد؟
- ۱۴..... باور مهدی، ساخته شیعیان نیست

هفته نامه زمان ظهور

هفته نامه زمان ظهور، شماره ۸۸، جمعه ۲۱ شهریور ۱۳۹۹، ۲۲ محرم ۱۴۴۲، ۱۱ سپتامبر ۲۰۲۰

صاحب امتیاز: مؤسسه وارثین ملکوت
راه های ارتباطی:

www.zamanezohoor.com

هر گونه برداشت از هفته نامه با ذکر منبع بلامانع است.

زمان ظهور منتظر دریافت نظرات، پیشنهادات و انتقادات سازنده شما عزیزان است.

* در طرح جلد از آثار استاد علی میری استفاده شده است.

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام

نظیر ضامن آهو

احمد الحسن علیه السلام حق خود را بیان می‌کند

می‌کند و می‌گوید: دخل علي بن أبي حمزة
على أبي الحسن الرضا علیه السلام فقال له: أنت إمام؟
قال: نعم.

علی بن ابی حمزه بر ابی الحسن رضا علیه السلام وارد
شد و عرض کرد: شما امام هستید؟ حضرت علیه السلام
فرمود: «آری.» (غیت طوسی، ص ۱۳۴)

۴. شیخ صدوق به استناد از عقبه بن جعفر
می‌گوید: قلت لأبي الحسن الرضا علیه السلام: قد
بلغت وليس لك ولد! فقال: يا عقبه بن جعفر،
إن صاحب هذا الأمر لا يموت حتى يرى ولده
من بعده.

به ابی الحسن رضا علیه السلام عرض کردم: پیر شدید
و فرزندى ندارید. فرمود: «ای عقبه بن جعفر،

صاحب این امر نمی‌میرد تا اینکه فرزند بعد
از خویش را ببیند.» (کمال الدین و تمام النعمه،
ص ۲۲۹)

امام رضا علیه السلام: من امام هستم.
و احمد الحسن علیه السلام می‌گوید: من امام هستم.

در روایات آمده که امام رضا علیه السلام امامت خود
بعد از پدرش را با ادله متعددی ثابت کردند و
یکی از آن‌ها، اشاره به خویش و ادعا بود که
علما و محدثان و هرکس که در سیره اهل بیت
می‌نویسد با آن استدلال می‌کند.

۱. ابن بابویه به استناد از عباس بن نجاشی اسدی
روایت می‌کند که می‌گوید: قلت للرضا علیه السلام:
أنت صاحب هذا الأمر؟ قال: إي والله، على
الإنس والجن.

به امام رضا علیه السلام عرض کردم شما صاحب این
امر (امامت) هستید؟ حضرت فرمود: «آری
به خداوند سوگند بر انس و جن.» (عیون
اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۶)

۲. شیخ کلینی به استناد از ابی جریر قمی در
حدیثی می‌گوید: قال: قلت لأبي الحسن علیه السلام:
عليك من إخوانك إمام؟ قال: لا. قلت: فأنت
الإمام؟ قال: نعم.

به ابی الحسن علیه السلام عرض کردم: از برادرانتان کسی
امام شماست؟ فرمود: «نه.» عرض کردم: شما
امام هستید؟ حضرت علیه السلام فرمود: «آری.» (کافی،
ج ۱، ص ۳۸۰)

۳. شیخ طوسی از حسن بن علی خزاز نقل

سید احمد الحسن علیه السلام:

حضرت زینب علیه السلام پس از واقعه کربلا، نقش بسیار عظیمی در تبیین حق و
رسوا کردن باطل بر عهده داشت. (در محضر عبد صالح، جلد ۲)

٥. صاحب كتاب الثاقب في المناقب به استناد
از عقبه بن علاء الجرحانی می گوید: حججت
فرايت علي بن موسى الرضا عليه السلام يطوف بالبيت،
فقلت له: جعلت فداك، هذا الحديث قد روي
عن النبي: «من مات ولم يعرف إمام زمانه مات
ميتة جاهلية»، قال: فقال: نعم. حدثني أبي، عن
جدي، عن الحسين، عن علي بن ابي طالب عليه السلام
قال: قال رسول الله: من مات ولم يعرف إمام
زمانه مات ميتة جاهلية... قال: فقلت له: ومن
مات ميتة جاهلية؟ قال: مشرك. قال: قلت: فمن
إمام زماننا، فإن لا أعرفه؟ قال: أنا هو.

حج کردم و علی و موسی رضا علیهما السلام را دیدم که دور بیت طواف می‌کرد. به ایشان عرض کردم: فدایتان شوم مضمون این حدیث که از رسول‌الله روایت شده چیست؟ «هرکس بمیرد و امام زمان خویش را نشناسد، به مرگ جاهلیت مرده است.» فرمود: «آری پدرم از جدم از حسین از علی بن ابی‌طالب علیه السلام روایت می‌کند که رسول‌الله فرمودند هرکس بمیرد و امام زمان خویش را نشناسد به مرگ جاهلیت مرده است...» به ایشان عرض کردم: چه کسی به مرگ جاهلیت مرده؟ فرمود: «مشرک.» عرض کردم: امام زمان حال کیست؟ حضرت فرمود: «من همان هستم.» (الثاقب فی المناقب، ص ۴۹۵)

سید احمد الحسن علیه السلام نیز این گونه و مانند پدران خویش حقیقتش را اثبات می کند.

ایشان روایات بسیاری را که بر او دلالت دارد از جمله بر اسم و صفت، در معرض دیدگان مخالفان قرار داده و با آن، بر حجیت خود احتجاج نموده است و این دلیل و برهان بزرگی در صدق ادعای ایشان(ع) است که از سوی پدران خویش

یا علی! بعد از من دوازده امام می باشد و بعد از آنها دوازده مهدی. س
تو یا علی اولین دوازده امام می باشی. خدای تعالی تو را در آسمان علی مرتضی، و
امیر مومنان، صدیق اکبر، و فاروق اعظم، و مأمون و مهدی نامیده است، و این نامها
برای غیر تو شایسته نیست. ای علی تو وقتی من بر خاندانم زندگی و مرده شان هستی، و نیز
وکی بر زانم هستی، هر یک را که تو به هسری من باقی گذاری فرمادی قیامت مرا
دیدار کند و هر یک را تو طلاق دادی من از وی بیزارم و مرا نخواهد دید
و من نیز او را در صحرای محشر نخواهم دید، و تو پس از من خلیفه و جانشین من بر
انتم هستی، هر گاه وفات رسید (خلافت) را به فرزندم حسن و اکبرار کن، که او بر
وکیل است (بزرگ معنی نیکوکار، و وکیل، به معنی بسیار پیوند کننده بین خویشان).
چون او وفات رسید آن (خلافت) را به فرزندم حسین زکی شهید مقتول بسیار دید، چون
هنگام وفات حسین رسید آن (خلافت) را به فرزندش سید العابدین ذی القنفذ علی
بسیار دید، چون هنگام وفات او رسید آن (خلافت) را به فرزندش محمد باقر العالم
بسیار دید، و چون وفات او رسید آن (خلافت) را به فرزندش جعفر صادق و اکبرار
کند، و چون وفات او فرا رسید آن (خلافت) را به فرزندش
موسی بن جعفر کاظم بسیار دید، و چون وفات او فرا رسید آن
(خلافت) را به فرزندش علی بسیار دید، و چون وفات او
رسد آن (خلافت) را به فرزندش محمد تقی و اکبرار دید،
و چون هنگام وفات او رسید آن (خلافت) را به فرزندش
علی ناصح بسیار دید، و چون وفات او رسید آن (خلافت) را
به فرزندش حسن فضل و اکبرار دید، و چون وفات او
برسد آن (خلافت) را به فرزندش محمد که مستحفظ از
ال محمد (ص) است، تسلیم می کند، و ایشان
دوازده امامند. بعد از آن دوازده مهدی
می باشند. پس وقتی که وفات او
رسید آن (خلافت) را به فرزندش
که نخستین مهدیین است می سپارد،
و برای او سه نام است: یک نامش راشد
نام من، و نام دیگرش نام پدر من است
و آنها عبد الله و احمد هستند، و
نام سومین مهدی است و او اولین
مومنان است.

۱. «همانا جدم رسول الله ﷺ آمدنم را به شما بشارت داده و مرا در وصیت خویش با اسم و صفت ذکر کرده است، و این وصیت را با اسنادی صحیح و معتبر که علمای شیعه در کتابشان دارند به دست شما رساندم؛ و آن همان وصیتی است که جدم در شب وفات به آن سفارش کرده است. جدم شما را به پدرانم ائمه دوازده گانه و مهدیبن علیه السلام دوازده گانه سفارش کرده است [...]»

اگر مرا نمی‌شناسید من پسر حسن، سبط پیامبر
برگزیده و امین [خدا] هستم؛ وای بر کسی که در
برابرم بایستد و لعنت بر کسی که با من دشمنی
کند؛ یارانم بهترین یاوران‌اند؛ زمین از راه‌رفتن

حضرت زینب علیہا السلام :

«... ای یزید، آیا گمان می‌بری اینکه اطراف زمین و آفاق آسمان را بر ما تنگ گرفتی و راه چاره را بر ما بستی که ما را به مانند کنیزان به اسیری برند، ما نزد خدا خوار و تو سربلند و دارای مقام و منزلت شده‌ای؟» (بلاغات النساء، ابن طیفور، ص ۲۲)

مرا با دقت وصف کرده، نام برده و مسکنم را گفته‌اند؛ بنابراین در امر من هیچ شک و شبهه‌ای وجود ندارد و این امر همانند خورشید در آسمان درخشان است و من اولین مهدیین و یمانی موعود هستم.» (متشابهات، ج ۴، ص ۱۴۴)

۳. «... من از تو می‌خواهم که تنها یک نفر دیگر غیر از من بیاوری که ادعا کرده باشد مهدی اول، یمانی و وصی امام مهدی علیه السلام است و برای ادعای خودش احادیث روایت شده از رسول خدا صلی الله علیه و آله و اهل بیت علیهم السلام را پیش بکشد؛ احادیثی که به نام او و خصوصیات جسمانی و محل زندگی‌اش اشاره داشته‌اند؛ و اینکه ادله بسیاری را بر صحت ادعایش ارائه کرده باشد.» (سید احمد الحسن علیه السلام، ترجمه جدید کتاب بیان حقیقت و راستی با اعداد، ج ۱ و ۲، ص ۴۹)

۴. «من از فرزندان امام مهدی علیه السلام و وصی ایشان هستم، و اینکه من مهدی اول از فرزندان امام مهدی علیه السلام محمد بن الحسن العسکری علیه السلام - که جانم فدایش باد- هستم. (سید احمد الحسن علیه السلام، ترجمه جدید کتاب بیان حقیقت و راستی با اعداد، ج ۱ و ۲، ص ۵۱)

عجبا! عجبا! از امتی که امامت امام رضا علیه السلام را با وجود هزار وصیت از سوی پدران بزرگوارش انکار می‌کنند و عجبا! عجبا! بر امت امروز که مهدی اول از آل محمد را با هزار روایت و سند معتبر از پدران‌ش انکار می‌کنند.

(کتاب واقفیه عصر ظهور ص ۴۵، با کمی اضافات)

آن‌ها بر خود افتخار می‌کند، و فرشتگان آن‌ها را در بر می‌گیرند، و اولین دسته‌ای خواهند بود که روز قیامت وارد بهشت می‌شوند. به خدای بلندمرتبه سوگند و قسم به یس و طه و محکمات و کهیعص و حمعسق و آن سوگند بزرگ -الم- به درستی آنان همان فرقه رستگار و امت محمد به حق و راستی هستند؛ امرکنندگان به معروف و نهی‌کنندگان از منکر هستند؛ زیرا برخلاف دیگران، به حاکمیت خدا بر روی زمینش اقرار می‌کنند. فتنه‌ها در آنان اثری ندارند؛ زیرا غربال شده‌اند، همان‌گونه که دانه از کشتزار جدا می‌شود. آنان راهبان در تاریکی شب و شیرهای در روشنایی روز هستند. کارزارکنندگان دلاور در راه خدا که در راهش ملامت هیچ ملامتگری در آنان اثر ندارد. خوردن نان جو و خوابیدن در مکان‌های حقیر را به همراه سلامتی و مصونیت دین خویش ترجیح می‌دهند. مرگ در راه ولایت به اهل بیت را شیرین‌تر از غسل می‌بینند؛ پس خوشا به حالشان و چه خوش سرانجامی دارند.» (سید احمد الحسن علیه السلام، بیانیه برائت، ۱۳ رجب)

۲. «به خداوند سوگند رسول الله و پدرانم هیچ امری را درباره من مخفی نگه نداشته‌اند؛ بلکه

سید احمد الحسن علیه السلام:

امام حسین علیه السلام خون شریف مقدس خود را فدای خون‌های شما کرد و برترین زنان عالم از اولین و آخرین پس از مادرش حضرت فاطمه علیه السلام را - که زینب علیه السلام است - فدای زنان و ناموس‌های شما کرد و شیرخوارش را فدای فرزندان شما نمود.» (متشابهات جلد ۴، بخشی از پاسخ به سؤال ۱۲۳)

همراهی با سید الشهدا

ای کاش من هم همراه با آنها بودم و رستگاری بزرگ را
به دست می‌آوردم

این را فقط با زبانت تکرار نکن؛ بلکه می‌توانی آن را در واقعیت عملی وارد کنی و این از طریق رفتن بر رد پای یاران حسین علیه السلام است. و این [مسئله] با نکات زیر به دست می‌آید:

دوستی دنیا را از دل خود بیرون
کنی و تصمیم دیدار با خدا بگیری

و از او پیشی نگیری و عقب هم نمانی

و منکری را که از آن نهی کرد
شناسی تا از آن بازداری

۱

۲

۳

۴

۵

۶

و حسین زمانت را بشناسی و مانند
مطیعی تسلیم، همراه با او گام برداری

و آن معروفی را بشناسی که به آن
دعوت کرد؛ یعنی «حاکمیت خدا» و
آنچه در برمی‌گیرد، و به آن امر کنی

و با روح خود همراه با او سفر کنی و آماده
باشی تا در راه او جان خود را فدا کنی

در آن زمان می‌توانی همراه با حسین علیه السلام و اصحاب حسین و با مهدی و اصحاب مهدی، قدم
صدق و راستی داشته باشی و به رستگاری بزرگ برسی.

سلام بر یاران حسین که جان خود را فدای او کردند و به رستگاری بزرگ رسیدند.

از خدا می‌خواهیم [نام] ما و شما را در [زمره] آنها بنویسد و ما را از کسانی قرار دهد که
بر منش آنها حرکت می‌کنند و ما را در دسته آنها محسوب کند. او سرپرست ماست و
نیکوکاران را سرپرستی و ولایت می‌کند. د. سید واثق حسینی حفظه الله، ۲۷ اوت ۲۰۲۰

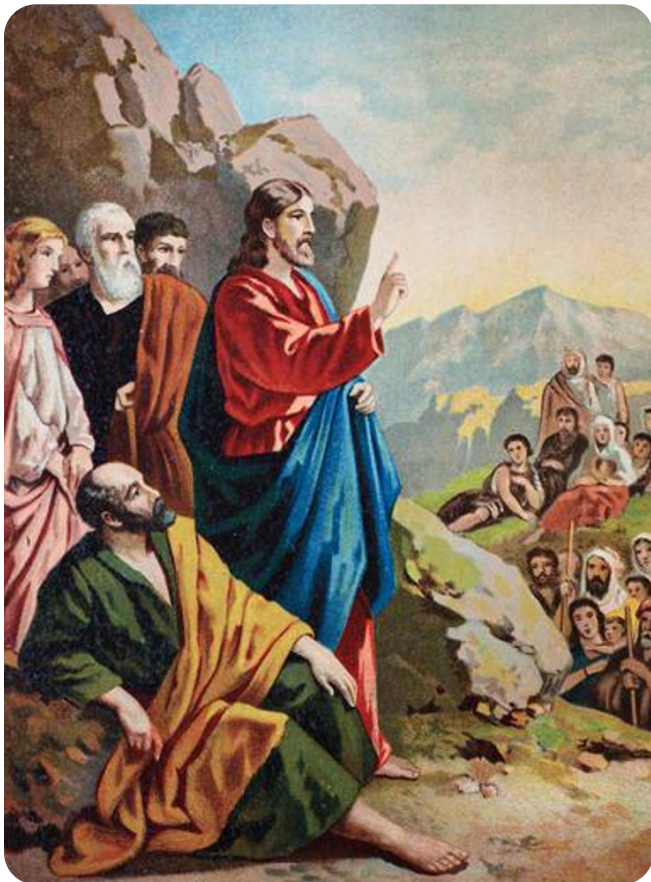
سید احمد الحسن علیه السلام:

از خداوند مسئلت می‌نمایم که شما خواهران را در رویارویی با طاغوتیان این زمان موفق
بدارد؛ همان طور که حضرت زینب علیه السلام را در رسواسازی و بی‌آبرو کردن اهل باطل و بیان
جنايات و سرکشی‌ها و طغیان‌شان توفیق عطا فرمود. (در محضر عبد صالح، جلد ۲)

طعام آسمانی

رکن دومی که احمدالحسن علیه السلام با آن آمده است

در آیه ۴۵، از «خوراک» دادن او سخن به میان آمده است، احمدالحسن در این رابطه فرمودند: (یا همان علم و معرفت و حکمت) [پاسخ‌های روشن‌گرانه، ج ۱، بخشی از پاسخ به پرسش ۱۵]. و در خصوص شخصیت او فرمود: (این غلام امین دانا کیست؟ جز فرستاده‌ای از جانب امام مهدی، عیسی، ایلیا و خضر علیهم السلام؟) [پاسخ‌های روشن‌گرانه، ج ۱، بخشی از پاسخ به پرسش ۱۵].

در دو مقاله پیشین به بیان نصوص متعددی از کتاب مقدس که به حقانیت احمدالحسن علیه السلام گواهی می‌دهند، پرداخته شد؛ نصوصی که در مجموع، نَسَب او، فعالیت او، القابی که به او می‌دهند و کنیه او و نیز منطقه‌ای که از آن می‌آید و سرزمینش ذکر شده است؛ حتی علت انتقام او و مظلومیتش در کتاب مقدس به تصویر کشیده شده است.

ما به بیان این نصوص اکتفا نخواهیم کرد و تا جایی که امکان دارد سعی خواهیم کرد حتی به صورت گذرا پردازیم به نصوص دیگری که در رابطه با او هستند.

در این مقاله چنان‌که پیش‌تر وعده دادیم، به رکن دومی که احمدالحسن با آن آمده است، می‌پردازیم؛ رکنی که آیات کتاب مقدس نیز به آن اشاره دارند.

در ابتدا به یکی از اشاراتی که عیسی علیه السلام به احمدالحسن داشته است، خواهیم پرداخت:

(۴۴) لهذا شما نیز حاضر باشید؛ زیرا در ساعتی

که گمان نبرید، پسر انسان می‌آید. ۴۵ «پس آن

غلام امین و دانا کیست که آقايش او را بر اهل

خانه خود بگمارد تا ایشان را در وقت معین

خوراک دهد؟ ۴۶ خوشا به حال آن غلامی که

چون آقايش آید، او را در چنین کار مشغول یابد.

۴۷ هر آینه به شما می‌گویم که او را بر تمام

مایملک خود خواهد گماشت) [متی، باب ۲۴]

حضرت زینب علیه السلام:

به خدا قسم ای دشمن خدا، و فرزند دشمن او! قدر و منزلت را کوچک می‌بینم و تو را فروتر از آن می‌پندارم که نکوهش و توبیخ کنم؛ اما چه کنم که دیده‌ها اشک بار و سینه‌ها سوزان است.» (بلاغات النساء، ابن طیفور، ص ۲۲)

دهد و مرتبط با آخرالزمان است، کسی نیست جز احمدالحسن، که امروز در بین ماست، کسی که از سوی پدر خود بین ما آمده و علوم بسیاری را منتشر کرده است و کسی که با حکمت سخن می‌گوید و از علمای ادیان طلبِ مناظره کرده است.

پس این نص نیز در کنار سایر نصوصی قرار می‌گیرد که در ارتباط با او هستند. اما اگر بخواهیم بیشتر در رابطه با علم و حکمت او که کسی یارای مقابله با آن را ندارد

شاید در تفاسیر مسیحیان بخوانید که «غلام امین و دانا» به مجموعه‌ای از مسیحیان اشاره دارد و شاید هر فرقه‌ای رهبران خود را مصداق «غلام امین و دانا» بدانند. اما آیا چنین است؟ با اندکی تحقیق در تاریخ مسیحیت در می‌یابیم که آنان دشمن علم و حکمت بوده‌اند؛ حتی علوم مادی! دانشمندان را می‌کشتند و با حقایق علمی به ستیز بر می‌خاستند و با حکمت الهی مقابله می‌کردند و در دین بدعت‌هایی قرار می‌دادند و به آن روی می‌آوردند که از جمله آنان تثلیث است؛ آنان تحمل عقیده‌ای مخالفِ نظرِ بدعت‌آلود خود را نداشتند؛ نمونه آن تبعید آریوس است که مخالف بدعت تثلیث بود؛ آنان حتی در طول تاریخ مسیحیت نتوانسته‌اند رموز کتاب مکاشفه یوحنا را بگشایند و در تفاسیر آیاتی که انجام داده‌اند، اختلاف وجود دارد و برخی نیز با حدس و گمان کارشان را به پیش برده‌اند. فهم و درک اشتباهشان از آیات کتاب مقدس، زمینه به‌وجود آمدن فرقه‌های متعددی شده است و هر فرقه گمان می‌برد که حق است با آن همه فساد عقایدی و فهم اشتباهی که از حقیقت و کتاب مقدس دارند؛ هرکه تحقیقی منصفانه در رابطه با فرقه‌های مسیحی و عقاید آنان داشته باشد متوجه خواهد شد که رهبران هیچ‌یک از این فرقه‌ها نمی‌توانند مصداق آن «غلام امین و دانا» باشند.

همچنین آیا آنان از سوی آقای خود (که بر طبق تفسیرشان عیسی است) نصب شده‌اند؟! (پس آن غلام امین و دانا کیست که آقايش او را بر اهل خانه خود بگمارد ...). با کدام دلیل؟! این «غلام امین و دانا» که از سوی آقايش بر اهل خانه گماشته می‌شود تا خوراک را به آنان

سید احمد الحسن (علیه السلام):

ما به‌عنوان افراد دین‌دار، مواضعی از بانو فاطمه زهرا و بانو زینب و بانوی دوشیزه مریم (صلوات الله علیهن) و رفتار مهربانانه و بالطافت آنان داریم؛ حتی در عرصه‌های خشونت، سنگ‌دلی، ظلم و اهانت‌های بزرگی که به آنان رسیده است. (صفحه رسمی فیس‌بوک،

روز جهانی زن)

به صورت مختصر اشاره می‌کنیم: به عنوان مثال او تفسیر مسیحیان را در خصوص شاخه‌ای که از تنه یسی بیرون می‌آید، با دلایل محکم و عقلی روشن و اثبات کرد که این شخصیت نمی‌تواند عیسی باشد. همچنین تفسیر مسیحیان را در ارتباط با زن و فرزندگی را که ذکرشان در مکاشفه، باب دوازدهم آمده است، با دلیل رد کرده است. همچنین از طریق کتاب مقدس و با دلایل محکم اثبات کرده است که عیسی هرگز مصلوب نشد.

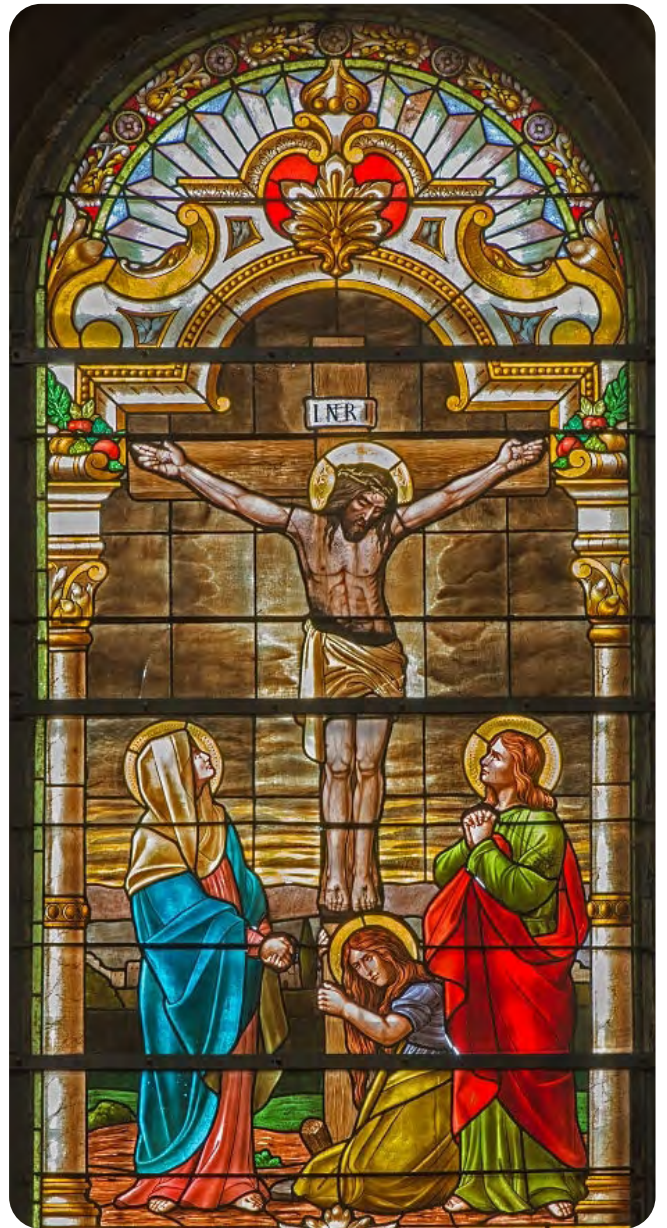
همچنین رموز بسیاری را از کتاب مقدس آشکار فرمود که برای مطالعه می‌توانید به کتاب «سیزدهمین حواری»، «وصی و رسول امام مهدی علیه السلام در تورات و انجیل و قرآن» و «نامه هدایت» و... مراجعه کنید.

همچنین برای پی‌بردن به علم الهی ایشان می‌توانید به یکی دیگر از کتب او به نام «تَوْهُم بی‌خدایی» مراجعه کنید تا به پاسخ پرسش‌های بسیاری دست یابید.

و همچنان که دانیال نبی به اذن خدا نسبت به معنای رؤیا دانش داشتند، احمدالحسن نیز با آن علم و حکمتی که خدا به او داده است، تفسیر و معنای صحیح رؤیاهایی که از ایشان پرسیده شده است را روشن فرموده است؛ برای این منظور می‌توانید به کتاب پاسخ‌های روشن‌گرانه، جلد ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ مراجعه کنید.

پس احمدالحسن آن «غلام امین و دانا» با رکن دوم «علم و حکمت»، به نزد ما آمده است و هر شخص منصفی می‌تواند به کتب ایشان رجوع کند تا از علم و حکمت الهی‌اش آگاه شود. به امید خدا ادامه دارد...

سخن بگوییم، این نکات را به صورت خلاصه بیان می‌کنیم:

او در بخشی از آنچه منتشر نموده است، تفاسیر اشتباه مسیحیان از آیات کتاب مقدس را نشان داده است و به بیان معنای حقیقی و درست آیات پرداخته است؛ به گونه‌ای که هیچ‌کسی توان این را ندارد که بر آنچه ارائه کرده است اشکال وارد کند؛ در این مقاله به چند نکته

سید احمد الحسن علیه السلام:

مهم‌ترین مسئله‌ای که زن را متمایز می‌کند، زن بودنش است که به معنای مهربانی و لطیف بودن و دلسوزی و هم‌دردی و انصاف داشتن به ستم‌دیدگان است؛ به معنای راه‌حل‌های با ملایمت و دلسوزانه و عادلانه است. (صفحه رسمی فیس‌بوک، روز جهانی زن)

وزیران خود را این‌گونه انتخاب کن

عموم خشنودی خواص را بی‌نتیجه می‌کند، و خشم خواص در برابر خشنودی عموم بی‌اثر است؛ و به وقت آسانی و رفاه، احدی از رعیت بر والی پرخرج‌تر، و زمان مشکلات کم‌یاری‌تر، و هنگام انصاف ناخشنودتر، و در خواش و خواسته بااصرارتر، و زمان بخشش کم‌سپاس‌تر، و وقت منع از عطا دیرعذرپذیرتر، و در حوادث روزگار بی‌صبرتر از خواص نیست.

و می‌بینیم که ایشان (علیه السلام) مالک (خداوند از او خشنود باشد) را از انتخاب مردان، بدون امتحان و آزمایش نهی می‌کند؛ بلکه انتخاب آنان از روی آزمودنشان و نظر به صفات و موهباتی است که لازم است در هنگام انتخاب خود، بدان‌ها توجه کند. پس ایشان (علیه السلام) برایش [این‌گونه] نگاشتند: «ثُمَّ لَا يَكُنْ اخْتِيَارُكَ

هلاکت غیر محسوس در رسیدن به دنیا و آخرت قرار داده است.

پس به همین علت است که می‌بینیم امیرالمؤمنین (علیه السلام) در پیمان‌نامه خود به مالک (علیه السلام) تأکید آشکاری در بیشتر جایگاه‌ها، در خصوص مفهوم دوست صمیمی، کیفیت انتخاب مردان آن، و شرح نقش فعال آنان، در صورتی که از صالحین باشند، کرده است و برعکس، در صورتی که از اصحاب قلوب بیمار یا منافقین باشند؛ هم‌چنین می‌یابیم که امیرالمؤمنین (علیه السلام) مالک را برحذر می‌دارد از اینکه امتیازاتی را به خاصه عطا کند و عامه را از آن‌ها محروم سازد یا آنان را بر این مردم فضیلت و برتری بخشد یا برعکس؛ و یک نگاه ساده به این کلمات، کفایت می‌کند: «فإن سخط العامة يُجحف برضى الخاصة وإن سخط الخاصة يُغتفر مع رضا العامة وليس أحد من الرعية أقل على الوالي مؤونة في الرخاء وأقل معونة له في البلاء وأكره بالإنصاف وأسأل بالإنصاف وأقل شكراً عند الإعطاء وأبطأ عذراً عند المنع وأضعف صبراً عن ملومات الدهر من أهل الخاصة» «چراکه خشم

سوم: دوست صمیمی

از نبی (صلی الله علیه و آله) به این مضمون روایت شده: «من أراد الله به خيراً جعل له بطانة خیر، و من أراد الله به شراً جعل له بطانة سوء» «هرکس که خداوند خیر او را بخواهد، برای او دوست صمیمی خیرخواهی قرار می‌دهد و هرکس خداوند شر او را بخواهد، برای او دوست صمیمی بدی قرار می‌دهد.»

پس «بطان»: (به عبارت دیگر، وزیر، معاون یا شخص مقرب به حاکم) دارای نقش بزرگی در آسان کردن و راه‌اندازی امور حاکم هستند و در نهایت، در هموار ساختن امور سرزمین‌ها و شهرها، دخالت و سهم بزرگی دارند؛ و این امر برای من و شما اکیداً بسیار واضح است؛ زیرا وزیران و معاونان، از یک جهت گزارشگران آنچه از حوادث و رویدادها رخ می‌دهند به صورت خاص به حاکم هستند و از جهت دیگر، مشاوران وی هستند و از جهت سوم، مُخبر از طرف ایشان هستند و ...

پس اگر حاکم، وزیران و معاونانی باتقوا انتخاب نکند، کسی جز خود را ملامت نکند؛ زیرا نفس خود و رعیتش را در معرض

سید احمد الحسن (علیه السلام):

برای هر زنی امکان دارد که برای بزرگ‌ترین هدف در زندگی دنیا که همان ایستادگی به همراه حق و عدالت و انصاف علیه باطل و ظلم و طغیان است به پا خیزد.

(صفحه رسمی فیس‌بوک)

(خداوند از او خشنود باشد) را از قراردادن وزیرانی که سابقه شرور بودن داشته‌اند و وزیران اشرار بودند، بر حذر می‌دارد و آن را بیان کرده و برایش می‌نویسند: «... إِنَّ شَرَّ وَزَرَائِكَ مَنْ كَانَ لِلْأَشْرَارِ قَبْلَكَ وَزِيْرًا، وَمَنْ شَرَكَهُمْ فِي الْإِثَامِ فَلَا يَكُونَنَّ لَكَ بَطَانَةً» «بدترین وزیران کسانی هستند که وزیر و کارگزار حکومت بد و اشرار بوده‌اند. کسی که با آن گناهکاران در کارها شرکت داشته است نباید جزو سرداران

زمانداران حکومت باشد...» و از لطف و کرم امیر مؤمنان و هدایت، سرور خلائق، آیه الله العظمی [۱] علی بن ابی طالب علیه السلام این است که ایشان به چیزی امر نمی‌کند یا عبارت و معنایی را ارائه نمی‌دهد که آن را بر والیان واجب گردانند، مگر اینکه فایده انجام آن و بدی‌ها و ضررهای ترک آن را توضیح داده باشد و این امر برای شخص پیگیر و زیرک روشن است.

پاره‌هایی از عهد ماندگار، شهید انمار حمزة المهدی

۱. این لقب خاص امیرالمؤمنین علیه السلام است و جایز نیست کسی غیر از ایشان، این لقب را بر خود نهد به کتاب مشابهاً ج ۳ سؤال شماره ۱۲۱ مراجعه شود.

إِنْصَافٍ فِي مُعَامَلَةٍ فَاحْسِبْ مَادَّةَ أَوْلَئِكَ بِقَطْعِ أَسْبَابِ تِلْكَ الْأَحْوَالِ وَلَا تُقْطِعَنَّ لِأَحَدٍ مِنْ حَاشِيَتِكَ وَحَامَتِكَ قَطِيعَةً وَلَا يَطْمَعَنَّ مِنْكَ فِي اعْتِقَادِ عُقْدَةٍ تَضُرُّ بِمَنْ يَلِيهَا مِنَ النَّاسِ فِي شَرْبٍ أَوْ عَمَلٍ مُشْتَرَكٍ يَحْمِلُونَ مَثْوَنَتَهُ عَلَى غَيْرِهِمْ فَيَكُونُ مَهْنَأُ ذَلِكَ لَهُمْ دُونَكَ وَعَيْيُهُ عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْزِمَ مَنْ أَلْحَقَ مِنْ لَزَمَهُ مِنَ الْقَرِيبِ وَالْبَعِيدِ وَكُنْ فِي ذَلِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا...»

«والی معمولاً نزدیکان و دوستانی صمیمی دارد که زیاده‌طلب و متجاوزند و زورگویی و بی‌انصافی از مشخصات آنهاست. ریشه این‌گونه افراد را با قطع عوامل این روحیه‌ها بکن. مبدا قطعه‌زمینی از اموال دولت را به این افراد واگذار کنی! کاری کن که هیچ‌یک از حواشی و نزدیکانت طمع مالک‌شدن مزرعه و کشتزاری که بتوانند به مالکان مجاور خود زور بگویند، نداشته باشند و به حق و کسی که خود را بدان ملزم می‌دارد، ملزم کن چه از نزدیکان باشد چه غریب و در آن صابری محتسب باش...»

و در موضع دیگر از این عهد مبارک، امیرالمؤمنین علیه السلام مالک

إِيَّاهُمْ عَلَى فِرَاسَتِكَ وَاسْتِنَامَتِكَ وَحُسْنِ الظَّنِّ مِنْكَ فَإِنَّ الرِّجَالَ يَتَعَرَّضُونَ لِفِرَاسَاتِ الْوَلَاةِ يَتَصَنَّعُهُمْ وَحُسْنُ خِدْمَتِهِمْ وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ النَّصِيحَةِ وَالْأَمَانَةِ شَيْءٌ وَلَكِنْ اخْتَبَرُهُمْ بِمَا وُلُّوا لِلصَّالِحِينَ قَبْلَكَ فَأَعْمَدْ لِأَحْسَنِهِمْ كَانَ فِي الْعَامَةِ أَثَرًا وَأَعْرِفَهُمْ بِالْأَمَانَةِ وَجْهًا» «مبادا که در گزینش آنها بر فراست و اعتماد و حسن ظن خود تکیه کنی؛ زیرا مردان با ظاهر آرایشی و نیکوخدمتی، خویشان را در چشم والیان عزیز گردانند؛ ولی، در پس این ظاهر آراسته و خدمت نیکو، نه نشانی از نیک‌خواهی است و نه امانت. دیرانت را به کارهایی که برای حکام پیش از تو بر عهده داشته‌اند، بیازمای و از آن میان، بهترین آنها را که در میان مردم اثری نیکوتر نهاده‌اند و به امانت چهره‌ای شناخته‌اند، اختیار کن...»

و در موضع دیگری، ایشان علیه السلام می‌فرمایند: «ثُمَّ إِنَّ لِلْوَالِي خَاصَّةً وَبَطَانَةً فِيهِمْ اسْتِثْنَاءٌ وَتَطَاوُلٌ وَقَلَّةٌ

سیداحمدالحسن علیه السلام :

زینب دخت علی، سببی برای استمرار امامت و خلافت الهی بود. (صفحه رسمی

فیس‌بوک)

احمد الحسن علیه السلام از دیدگاه دین و علم پاسخ می‌دهد: آدم علیه السلام چند هزار سال پیش متولد شد؟

موجود روی زمین به گروه کوچکی از مهاجران اولیه که تقریباً هفتاد هزار سال پیش از آفریقا به شبه جزیره عربستان مهاجرت کردند، باز می‌گردد؛ به جز شمار اندکی از قبایل آفریقایی که از آن‌ها به مشتق‌شدگان از هوموساپینس‌های باقی مانده در آفریقا تعبیر می‌شود.

تاریخ ترتیبی برخی مهاجرت‌های بشر به آسیا و اروپا تقریباً به شصت و چهار هزار سال پیش باز می‌گردد. آن‌ها گروه‌هایی از نسل مهاجران اولیه آفریقایی بودند که

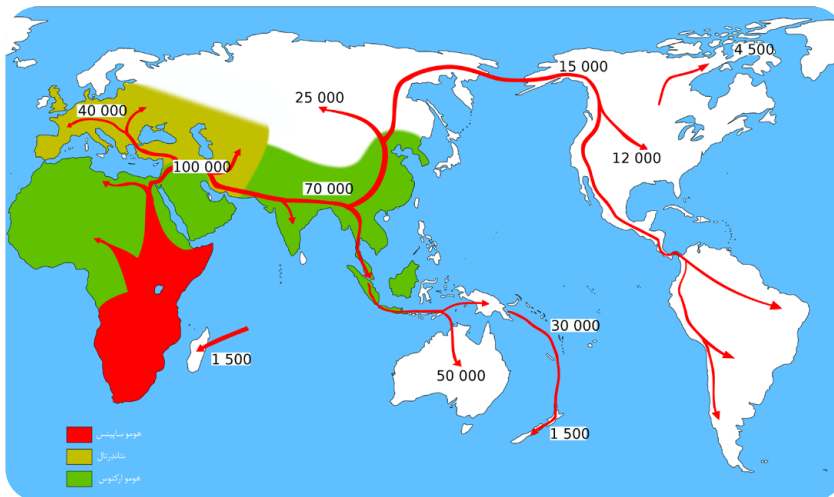
به شبه جزیره عربستان رفتند. بنابراین اگر بگوییم تمام انسان‌های کنونی موجود روی زمین، به استثنای برخی قبایل آفریقایی، به طور جسمانی از نسل آدم علیه السلام هستند و اگر آدم نیز خود از نسل مهاجران اولیه آفریقایی باشد، در این صورت آدم علیه السلام باید مدت زمانی پس از کوچ کردن گروه مهاجر به شبه جزیره عربستان متولد شده باشد. در ادامه، دیگر اعضای این مجموعه کوچک منقرض شدند و آدم و فرزندان او باقی ماندند و تولیدمثل کرده، به دیگر مناطق زمین هجرت

قسمت دوم
در قسمت قبل آموختیم ظاهر هوموساپینس‌ها در حدود یکصد هزار سال پیش مشابه انسان امروزی شده است که این عدد (۱۰۰ هزار سال پیش) با عددی که علمای ادیان از متون دینی اتخاذ کردند؛ یعنی ۷ هزار سال پیش یکی نیست. این یافته علمی برداشت علمای ادیان را ابطال می‌کند؛ اما همچنان این سؤال باقی است که آدم علیه السلام چه زمانی متولد شد؟ و چگونه نسل بشر کنونی را از وی می‌دانیم؟

سید احمد الحسن به این دو پرسش این گونه پاسخ می‌دهند:

«تحقیق درباره تاریخ هوموساپینس و حضرت آدم علیه السلام به گونه‌ای که با متن دینی همخوانی داشته باشد، به زمان مهاجرت گروه منتخب از آفریقا به شبه جزیره عربستان و جاهای دیگر محدود می‌شود؛ یعنی تقریباً هفتاد هزار سال پیش.

براساس بررسی‌های ژنتیکی، تمام بشر کنونی

سید احمد الحسن علیه السلام:

[زینب علیه السلام] با وجود آنکه امام و خانواده خود را از دست داده بود... و بهترین‌های اهل زمین از یاران برادران و پدر خود را از دست داده بود... و همه این‌ها در یک لحظه رخ داد... اما شکسته نشد؛ چنانچه حالت طبیعی ژنی انسانی این گونه اقتضا می‌کند.

(صفحه رسمی فیس‌بوک)

سال پیش در بین هموساپینس‌های مهاجر می‌زیسته است و چگونگی ابوالبشر بودن آدم هم در متن بالا به زیبایی توضیح داده شد.

برای کسب اطلاعات بیشتر در خصوص تاریخ بشر، خلقت آدم و به‌طور کلی اجداد ما انسان‌های امروزی، مطالعه فصل سوم کتاب توهّم بی‌خدایی نوشته احمدالحسن را به شما پیشنهاد می‌کنیم.

منابع:

[۱] حر عاملی، وسائل الشیعه، کتاب حج، ج ۱۱، ص ۱۲.

[۲] احمدالحسن، توهّم بی‌خدایی، نشانه‌های پروردگار در هستی، ترجمه فارسی، ۱۳۹۷ش، صفحه ۱۳۵ و ۱۳۶.

کردند.

برای انقراض این گروه‌های اولیه در شبه‌جزیره عربستان می‌توانیم دلایل زیادی تصور کنیم؛ به‌ویژه با توجه به اینکه این محیط برای زندگی مناسب نبوده است؛ به‌جز قسمت جنوبی آن که چشمه‌های آب در آن وجود داشته و البته در اندک زمانی، آب‌های شور دریا این چشمه‌ها را نیز فرا گرفت. این به آن معناست که به هر حال آن آدمی که هم در متن دینی به او اشاره شده و هم علم تأییدش نموده، پیش از هفتاد هزار سال وجود نداشته است؛ و حتی طبق برخی متون دینی، وی می‌بایست الزاماً از نسل مهاجران اولیه آفریقایی باشد که به شبه‌جزیره عربستان کوچ کرده‌اند. متن دینی زیر روشن می‌سازد که این گروه آفریقایی از هموساپینس آفریقا، دوهزار سال پیش از پیدایش آدم حج می‌گزارده‌اند. یعنی آن‌ها اقوامی مکلف بوده‌اند که بر اساس وضعیت، امکانات و میزان درک خود، خدا را پرستش می‌کرده‌اند.

زراره می‌گوید: «به امام صادق علیه السلام عرض کردم: «خداوند مرا فدایت کند. چهل سال است درباره حج از شما می‌پرسم و شما پاسخ می‌دهید». حضرت فرمود: «ای زراره، خانه‌ای که دو هزار سال پیش از خلقت حضرت آدم تا کنون محل به‌جا آوردن اعمال مناسک و حج است، می‌خواهی در چهل سال مسائلتش به اتمام برسد؟» [۱]

بنابراین یافته‌های علمی و این متن دینی به ما نشان می‌دهد که آدم علیه السلام از این مهاجران مکلف متولد شده است؛ ولی آنان از نظر نفسانی پایین‌تر از سطح آدم و فرزندان او بوده‌اند. [۲] بنابراین آدم علیه السلام در عربستان در حدود هفتاد هزار

سید احمد الحسن علیه السلام:

ایشان [زینب علیه السلام] بی‌درنگ قیام را انتخاب کردند... و در دهم محرم و بعد از آن به تنهایی سپاه و امتی شدند... (صفحه رسمی فیس‌بوک)

واکنشی از سوی اهل سنت

باور مهدی، ساخته شیعیان نیست

شیخ محمد الخضر حسین به شیخ الازهر در زمان خودش چنین پاسخ گفته است:

«برخی از منکران احادیث مهدی جمله‌ای دارند که می‌گویند: «این احادیث از جعلیات و ساخته‌های شیعه است و جایگاهی ندارد» و پاسخ داده می‌شود که این احادیث همگی با سندهایشان روایت شده است! و رجال این سندها را به‌طور کامل بررسی کردیم و آن‌ها را از کسانی یافتیم که به عدالت و ضبط احادیث شهره شده‌اند و هیچ‌یک از رجال جرح و تعدیل با وجود شهرتشان در نقد رجال آن‌ها را به شیعه بودن متهم نکرده‌اند.» [۱]

شیخ احمد شاکر در پاسخ به ابن خلدون گفته است:

«اما ابن خلدون سخنی بر زبان رانده است که علمی به آن ندارد و در راه دشواری گام نهاده که مرد آن راه نبوده و درگیری وی در امور سیاسی و دولتی و خدمتگزاری او به پادشاهان و امیران بر او غلبه یافته است! پس چنین متوهم شده که امر مهدی از عقاید شیعه است یا اینکه (هوای) نفس، وی را گرفتار وهم و خیال کرده است!» [۲]

و شیخ محمد مغربی می‌گوید: «شدت قبح خدشه‌وارد کردن در احادیث صحیح وارد شده

در باره نزول سید و آقای ما عیسی، مانند خدشه‌وارد کردن و باطل جلوه‌دادن و خرافی دانستن احادیث بسیار و مشهور وارد شده در باره قیام مهدی در آخر الزمان به تقلید از ابن خلدون است! در حالی که ابن خلدون در مذهب خود فقیه نبود؛ اضافه بر آنکه محدث هم نبود و در علم حدیث نیز از برجستگان نبوده است... ابن خلدون در باره تمام احادیث وارد شده در خصوص قیام مهدی حکم کرده که از خرافات رافضی‌ها و دسیسه‌های آن‌هاست! و از نظر کسی که اطلاعی از علم دارد شکی وجود ندارد که این طعنه صرفاً یک اظهار نظر شخصی است و هیچ ارتباطی با علم روایت ندارد! و این نظر از دو دیدگاه نادرست است:

اول، تمام دیدگاه‌ها یا عقایدی که جماعتی از مسلمانان دارند

- حتی اگر حق بوده یا حدیثی برای آن آمده باشد - چون مخالف مذهب ماست باید

تکذیب شود! و...» [۳]

شیخ آلبانی در مقاله‌ای با عنوان «در باره مهدی» در پاسخ

به سید محمد رشید می‌گوید: «سید رشید رحمته الله علیه ادعا کرده است که در اسناد این احادیث (احادیث مهدی) حتماً شیعیان حضور دارند! با وجود اینکه چنین مسئله‌ای مطلقاً صحیح نیست. هیچ‌یک از رجال احادیث چهارگانه‌ای که در این باب ذکر کرده است معروف به تشیع نیستند. با این حال حتی اگر این ادعا درست هم باشد، باز هم عیب و ایرادی در صحت این احادیث وارد نمی‌کند؛ زیرا اصل در صحت، راست‌گویی و ضبط و حفظ احادیث است و اختلاف مذهبی همان‌طور که در اصطلاح علم حدیث اثبات شده است شرط صحت نیست؛ به همین دلیل آن دو شیخ در کتاب‌های صحیح خود از بسیاری از شیعیان و فرقه‌های مخالف حدیث نقل کرده و با چنین احادیثی احتجاج کرده‌اند.» [۴]

منابع:

- [۱] نظرة فی احادیث المهدی (مروری بر احادیث مهدی)، مجله «تمدن اسلامی» از جمعیت تمدن اسلامی، دمشق/سوریه، ۱۳۷۰ق، مجلد ۱۶، شمارگان ۳۵ و ۳۶، ص ۲۱۰ تا ۲۱۴.
- [۲] المهدی للمقدم، ص ۱۶۱.
- [۳] همان منبع، ص ۱۶۲.
- [۴] مقالات آلبانی، ص ۱۰۸ و ۱۰۹.

سید احمد الحسن رحمته الله علیه:

اگر شما سیره زهر رحمته الله علیه و زینب رحمته الله علیه را مطالعه کنی، درمی‌یابی که آن‌ها سخن گفته‌اند و از حق جانشینان خدا بر زمینش دفاع کرده و با طاغوتیان و هواداران آن‌ها مواجه شده‌اند. (پاسخ‌های روشنگرانه، جلد ۴، بخشی از پاسخ به سؤال ۳۲۲)

مهم ترین خبر جهان!

سید احمد الحسن علیه السلام ظهور کرد
ای یهودیان! فرستاده ایلایا آمده است.
ای مسیحیان تسلی دهنده و فرستاده مسیح آمده است.
ای عزیزان اهل سنت! آن مهدی که در آخر الزمان متولد
می شود، اکنون در میان ماست.
ای شیعیان و دوستان اهل بیت علیهم السلام فرستاده امام
مهدی و دعوت کننده به سوی او، یمانی موعود،
سالهاست که منتظر شماست.
ای تمام آزاداندیشان و اهل علم در زمین! خلیفه خدا با
سندی از علم و شگفتی ها آمده است.